„TRICOLORII" NOŞTRI AU TRECUT CU SUCCES PRIMUL OBSTACOL DIN ACEASTĂ TOAMNĂ, PE DRUMUL CALIFICĂRII

O VICTORIE A PUTERII DE LUPTĂ, A TĂRIEI MORALE, A SPIRITULUI DE ECHIPĂ, A DISCIPLINEI TACTICE

Admirabilă victorie. admirabilă dăruirea tricolorilor, admirabilă încleştare de forţe, admirabilă ambianţă în care acest public generos s-a contopit cu echipa în momentele ei de fericire sau de tristeţe.

Totdeauna, orice confruntare în care se urmăreşte o ţintă precisă, *CALIFICAREA* într-o anumită fază a unei competiţii de anvergură, reprezintă o mare piatră de încercare, un veritabil examen de voinţă, de capacitate de luptă pe toate planurile pe care le incumbă o întrecere sportivă oficială. Reprezentanţii fotbalului românesc au mai trecut prin asemenea încercări aspre, atunci cînd şi-au cîştigat dreptul de a merge la Guadalajara. Ei bine, partida de duminică cu Cehoslovacia a întrecut toate „probele de foc" de pînă acum ale reprezentativei României. Gradul de dificultate îl conferea în primul rînd valoarea unanim recunoscută a adversarului, faptul că aproape majoritatea elevilor antrenorului Novak reprezintă personalităţi certe în fotbalul internaţional. Apoi, în ce priveşte rezultatul, pentru noi nu existau două alternative aşa cum, spre exemplu, a fost în partida cu echipa Greciei de la Bucureşti din preliminariile campionatului mondial. Numai victoria ne mai putea păstra şansele de a ocupa unul din „fotoliile" de rangul întîi din distinsa societate a celor mai bune opt reprezentative europene.

Şi am obţinut-o la capătul a 90 de minute de joc dramatic, valoros şi spectaculos, depăşind multe momente şi obstacole grele apărute încă din etapele pregătitoare ale partidei şi, după aceea, în însăşi desfăşurarea jocului. Ce nervi de oţel trebuie să aibă *Angelo Niculescu* şi colaboratorii săi, care nici de această dată nu s-au lăsat copleşiţi de apariţia îngrijorătoarelor semne de întrebare, cum ar fi lipsa de formă a unor jucători în campionat, oboseala altora, accidentarea de ultim moment a unei piese principale — *DUMITRU*. Acest calm imperturbabil al antrenorului, această aparentă indiferenţă faţă de cauze cu efecte... cardiace, le-am desluşit şi în jocul echipei atunci cînd s-a găsit în momente de mare cumpănă — ratarea penaltiului la 0—0 şi marea gafă a controversatului *Răducanu* la golul egalizator. Ajutată exemplar de căldura publicului, insensibilă şi ea la cele două lovituri neaşteptate ce puteau să producă derută, *echipa şi-a regăsit repede echilibrul punctînd în replică, oportun, decisiv şi fără drept de apel.* Armătura morală sufletească a fost unul din atuurile principale ce aveau să dea aripi întregii echipe. Pe un asemenea fond, neaşteptat şi uluitor pentru formaţia Cehoslovaciei, a ieşit mai mult în evidenţă *superioritatea tricolorilor, dorinţa lor de victorie, marea lor capacitate de luptă şi inventivitate de a anihila punctele forte ale adversarului. de a-şi croi drum spre poarta lui Viktor sau de a distruge încă din faşă intenţiile ofensive ale oaspeţilor.*

Din desfăşurarea jocului s-a văzut clar că adversarul a pierdut, în fazele decisive. duelul cu jucătorii noştri. În apărare, *Deleanu* — care şi-a recăpătat, după doi ani, singur locul în naţională prin ambiţia ce-l caracterizează — l-a neutralizat total pe Vesely, fapt ce l-a determinat pe antrenorul Novak să-l schimbe pe acesta cu Nehoda; pe partea cealaltă, Capkovic a fost incomodat vădit de *Sătmăreanu* (în ciuda unor inexactităţi mai vechi); *Lupescu* a fost autoritar şi de o promptitudine matematică în intervenţii, astfel că acolo, în faţa porţii lui Răducanu, împreună cu ceilalţi coechipieri. *Dinu, Anca* şi *Radu Nunweiller*, la mijlocul terenului, au fost închise toate culoarele de penetraţie pentru Stratil, Hrdlicka, Pollak şi Kuna, care veneau din spate. Stăpîni pe ştiinţa anihilării acţiunilor ofensive adverse, am reuşit să ieşim în atac *(ce travaliu de dispecerat a făcut Radu Nunweiller !)*, cu incursiuni variate pe centru şi pe extreme, răpind adversarului posibilitatea aglomerării în zona defensivă. Jocul combinativ a alternat cu pătrunderi individuale de fineţe, ceea ce de la început l-au făcut pe fundaşul ofensiv Dobias să rămînă umbra lui *Iordănescu*. Golurile noastre, traseul lor ca şi alte încercări de a înscrie, exemplifică cum nu se poate mai bine *superioritatea tactică ofensivă a atacanţilor reprezentativei române.*

L-am lăsat special la urmă pe *Dobrin*, care a strălucit în acest meci al cărui erou nr. 1 a fost. Inteligenţa lui fotbalistică înnăscută ne-a uluit pe toţi. *Dobrin* a demonstrat adevărate virtuţi de tehnică şi tactică, a arătat că poate fi prezent oriunde în teren, că are şi capacitate de efort, că se poate demarca cu uşurinţă de adversari, indiferent cum se numesc ei, Kuna, Pollak sau Hagara, că intuieşte golul şi nu iartă pe nimeni. Ce mai încolo şi încoace, piteşteanul şi-a arătat clasa internaţională pe care o are şi *subordonarea totală în jocul colectiv, de ansamblu al naţionalei, a relevat o altă faţetă a marelui lui talent şi disponibilităţi.*

Cam acestea ar fi în mare consideraţiile la adresa „unsprezecelui" nostru. Că au existat şi anumite imperfecţiuni şi scăderi inerente în jocul lui, că atacul nu este încă suficient de incisiv — sînt chestiuni pe care *Angelo Niculescu* le cunoaşte prea bine. Rezolvările lor cer timp şi mai ales înţelepciune. Sîntem siguri că soluţiile ce se impun a fi adoptate înaintea ultimei confruntări tot atît de grele, cu Ţara Galilor, îşi vor găsi rezolvarea. *Pînă atunci să-i felicităm din toată inima pe jucători, pe antrenori, pe medic şi pe toţi ceilalţi ce au contribuit la realizarea unei victorii de prestigiu care ne apropie, în mare măsură. de calificarea României în sferturile de finală ale campionatului european.*

Stelian TRANDAFIRESCU

Carnet

CINE ARE DREPTATE?

de EUGEN BARBU

Curg rîuri de cerneală după acest meci cu Cehoslovacia, terminat cum se ştie cu un rezultat bun care putea fi şi mai bun, dacă nu cel mai bun din ultimii ani. Două nume circulă pe toate buzele : Dobrin şi Răducanu, deşi eu aş spune că victoria le aparţine deopotrivă şi lui Lucescu şi lui Deleanu, cum Nunweiller VI nu poate fi uitat la acest praznic, gata-gata să se termine cu o nuntă neagră. Din toate părţile, cuvintele zboară ca nişte săgeţi. Laude şi acuzaţiuni, deopotrivă : îndreptăţite sau nu, dorindu-se stabilirea adevărului. Dar adevărul unde poate să fie în fotbal ?

Să încep însă cu Răducanu. Sînt unul dintre detractorii acestui mare portar şi mare clown. Am cerut înainte de Guadalajara înlocuirea lui din poarta naţionalei şi mi-am văzut visul cu ochii asistînd cum mediocrul Adamache ne pierde unul din cele mai bune meciuri de la Mexico, cel cu Anglia. L-am regretat atunci pe Răducanu, spunîndu-mi că-i iert toate nebuniile, cum duminică m-am jurat să cer scoaterea definitivă a acestui animator de petreceri din lotul tricolor. Mi se pare că presa a trecut prea uşor peste grava greşeală a lui Rică. Lacrimile lui, îngenunchierea pe gazon, toată melodrama care a urmat, precum şi declaraţia finală făcută ziariştilor mi-au spus, o dată pentru totdeauna, că acest om nu are cu adevărat ce căuta într-o formaţie serioasă. Este iremediabil circar, cum se spune şi atunci cînd în joc se află o asemenea miză, cum a fost la ultimul meci al României, orice slăbiciune a publicului sau a antrenorilor devine fatală. Timp de 3 minute am crezut că vom muri de durere. Ne aflam după inadmisibila ratare de către Lucescu (altfel jucător onorabil, dar specializat în declaraţii la radio şi TV) a unui penalty, care transformat, ne-ar fi scutit de multe emoţii. Şi, iată a doua mare, uriaşă greşeală. Răducanu pasează orbeşte la adversar, egalare. A venit uluitor cel mai frumos gol de pe **23 August** din ultimii ani, cel al lui Dobrin, şi lumea s-a liniştit...

Dar dacă nu venea acest gol ? Probabil că ziarele ar fi fost pline de invective, de trageri la răspundere şi aşa mai departe. A fost vinovat Răducanu ? A fost! Au fost vinovaţi antrenorii că l-au titularizat ? Au fost ! Au fost pentru că de multă vreme portarul **Rapidului** apără lamentabil, face gafe după gafe şi rămîne în continuare deţinătorul unui post pentru care alţii luptă cu seriozitate de ani de zile. Cer de aici, cu toată seriozitatea, cu toată răspunderea, ca Răducanu să nu mai fie selecţionat niciodată în naţională şi o scriu după o victorie de mare răsunet. Este un act de dreptate, cred eu. Cine poate sfida încrederea a milioane de oameni, cine poate înşela buna credinţă a coechipierilor şi a celor ce răspund de echipa naţională nu merită să poarte tricoul cu numărul 1 al tricolorilor. O fi bun Răducanu, dar locul lui este în altă parte decît în unsprezecele care ne reprezintă!

Şi-acum Dobrin...

După Guadalajara am scris că s-a făcut cu piteşteanul susnumit un mare act de nedreptate! Nici măcar nu i s-a dat o şansă de a arăta pe cea mai mare scenă a lumii talentul lui fotbalistic. O hotărîre fanatică i-a interzis să apară pe teren şi asta din motive dubioase. După acest turneu am fost dintre cei care l-au acuzat pe Dobrin că-şi bate joc de propriul talent. Rămîn în continuare pe aceleaşi poziţii. Nu-mi plac talentele dezordonate Nu-mi plac concesiile. Cineva cere clemenţă pentru Tătaru şi Dumitrache. Dar singurii care pot face ceva pentru cei doi sînt chiar jucătorii în cauză. În ce-l priveşte pe Dobrin eu cred că triumful de duminică îl va hotărî să aibă respectul pe care-l datorează antrenorilor săi, indiferent cine ar fi ei. Că duminică a fost cel mai bun de pe teren este incontestabil, că Angelo Niculescu poate să-şi frîngă mîinile că nu l-a introdus în echipă la Guadalajara, e altă căciulă. Cum altă căciulă e să iertăm orice marilor jucători, numai pentru că ne încîntă într-o duminică. Nu vreau să-l descurajez pe Dobrin. Cred, cum am crezut în tot acest timp, că este un mare produs fotbalistic al României, un jucător rar şi binecuvîntat, dar, pentru Dumnezeu, a-i cinsti pe alţii este o calitate care se cere şi celor mari.

În încheiere îi îmbrăţişez pe toţi cei de duminică, din tribune şi din teren, şi-i rog să nu se culce pe nişte lauri destul de fragili. Peste cîteva zile, trebuie din nou să învingem. Şi asta cere o mare voinţă. Ştiţi proverbul : să nu zici hop pînă nu sări...

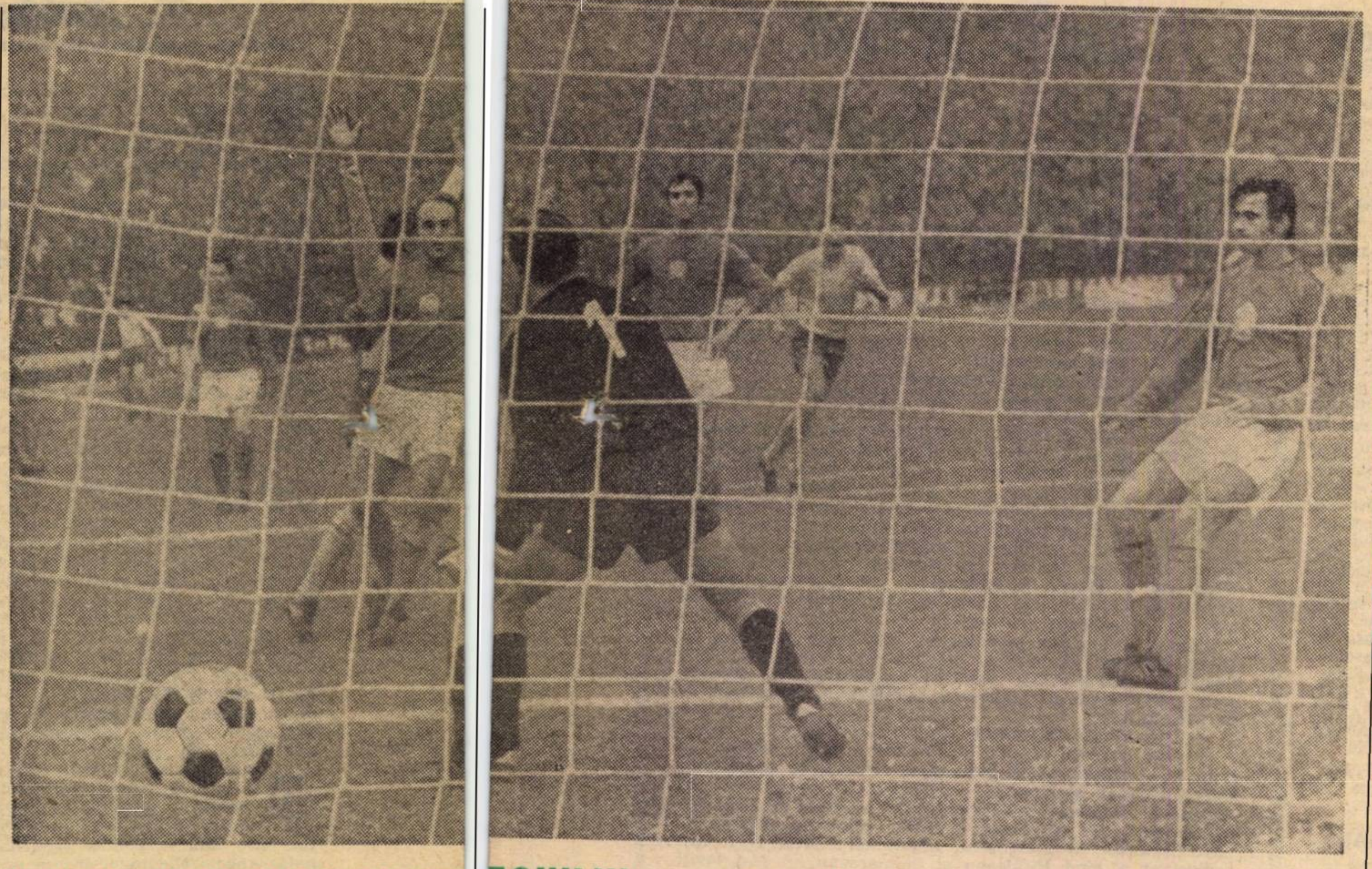

Un gol cu mare efect psihologic. Balonul, şutat de Dobrin şi respins în primă fază de Viktor, este reluat sigur de Dembrovschi, în plasă. Decepţia ratării penaltiului a trecut : România conduce cu 1—0 !

Foto : L. ADORJAN

MARILE MOMENTE ALE MECIULUI...

ŞAPTE MINUTE INCANDESCENTE. Jucătorii noştri abordează partida oarecum timoraţi, permiţînd oaspeţilor cîteva acţiuni periculoase dar şutul lui Pollak e respins de Răducanu iar Vesely reia cu capul pe lîngă poartă dintr-o poziţie excelentă. Mijlocul reprizei aparţine însă jucătorilor noştri. **În min. 22, Iordănescu primeşte o pasă lungă de la Radu Nunweiller, se desprinde prin fentă de Dobias, îl driblează apoi pe Hrivnak, pătrunde în careul de 16 m dar, cînd se pregăteşte să şuteze, este faultat de Dobias, venit din urmă : 11 m ! Lucescu aşează mingea în punctul alb şi şutează în dreapta portarului Viktor, care plonjează şi respinge balonul ! ?** Stupoare pe teren şi în tribune. Dar nu trec decît trei minute şi greşeala va fi reparată. **Nunweiller îl vede liber pe Dobrin în apropierea careului de 16 m şi îi trimite balonul. Preluare frumoasă, Hrivnak şi Hagara îi ies în întîmpinare. Dobrin îi depăşeşte, şutează violent în Viktor, de unde balonul ricoşează la Dembrovschi. Şut necruţător în colţul mic : 1—0 !** O altă fază de efect construită de Lucescu şi Iordănescu (min. 29) s-ar fi putut solda cu un gol dar este irosită. Spre finalul reprizei un henţ, în careu, al lui Lucescu, este trecut cu vederea de arbitrul meciului.

O GAFĂ NEPERMISĂ, APOI UN GOL SPECTACULOS. Nu trec decît patru minute de la reluare şi Răducanu gafează incredibil. **În loc să degajeze cu mîna la Lupescu sau Sătmăreanu, vrea să paseze cu lat ul pe lîngă Capkovic dar îi trimite acestuia, în picioare, mingea. Extre ma stîngă a oaspeţilor nu stă m ult pe gînduri şi înscrie peste R ăducanu, în poarta goală : 1—1 !' ?** Zecile de mii de spectatori am uţesc, în timp ce Răducanu se c ieşte amarnic. Nu-i timp de bocit . **Lupescu recuperează mingea şi o trimite lui Sătmăreanu. Dribling la Capkovic, pasă la Anca. Clujeanul îl deschide în adîncime, par alel cu tuşa pe Lucescu. Lansat în cursă, căpitanul echipei noastre avansează mult cu balonul şi c entrează impecabil. Viktor şi H rivnak sar la minge dar mai hotărît, mai rapid, mai dibaci şi mai precis în intervenţie se do vedeşte a fi Dobrin care reia, cu capul, înscriind un gol imparabil, de toată frumuseţea : 2—1 !**

SERIA RATĂRILOR Stratil (min 62. şu t imprecis), Iordănescu (min. 7 1. reluare defectuoasă a unei bu ne centrări în urmă, a lui Lucescu) şi Kuna (min. 75, reluare cu ca pul mult peste bară, dintr-o poziţi e excelentă) irosesc rare ocazii de gol. Cea mai mare dintre ele va fi totuşi cea creată de cel mai bu n jucător de pe teren (min. 87) . Pătruns irezistibil, prin dribling, în careu, Dobrin rămîne numa i cu Viktor în faţă, trimite balonu l pe lîngă el, dar, în acea clipă Fortuna nu vrea să colaboreze cu autorul şutului şi mingea iese î n afara terenului pe lîngă bară. A r fi fost un gol al lui Dobrin şi numai al lui

ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA 2—1 (1—0)

AU MARCAT : Dembrovschi (min. 25) şi Dobrin (min. 52), respectiv Capkovic (min. 51).

STADION „23 August" ; teren alunecos ; timp noros ; spectatori — aproximativ 70 000.

ROMÂNIA : Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu — Anca, Nunweiller VI — Lucescu, Dembrovschi (min. 72 Domide), Dobrin, Iordănescu.

CEHOSLOVACIA : Viktor — Dobias, Hrivnak , Hagara, Taborski — Pollak, Kuna, Hrdlicka — B. Vesely (min. 72 Nehoda), Stratil, Capkovic.

A arbitrat bine **MILIVOJE GUGULOVIC**, ajut at la linie de Josef Stremecki şi Marjan Raus, toţi din Iugoslavia.

JUCĂTOR CU JUCĂTOR

Socotim că, înainte de a trece în revistă tricolorii, trebuie să remarcăm — pe lîngă toate calităţile elogiate în atîtea pagini de ziare, de reviste, sau în faţa microfoanelor — o forţă a reprezentativei noastre care probează valoarea ei actuală : **resursele de a trece peste clipele de foc, create mai mult de nefericite complexe de împrejurări, dar care se puteau solda cu ireparabile influenţe pentru rezultatul final. Ratarea penaltiului şi un gen de autogol, momente de cumpănă pentru moralul naţionalei noastre, au fost învinse cu o promptitudine şi o siguranţă care atestă clasa actuală a reprezentativei.** Şi-acum, cele 12 personaje...

RĂDUCANU. Trebuie să judecăm. separat, „clipa nefastă" şi restul pare nu numa nedrept dar şi nepotrivit. Primu care a învăţat sîntem siguri, di n aspra „lecţie Capkovic", este c hiar Răducanu. În afara acelui m oment nefericit, nu avem ce să-i î mputăm. **Nota 7.**

SĂTMĂREANU. Cu el s-a petrecut, ca şi cu Radu Nunweiller, o miraculoasă metam orfoză de la antrenamentul public de miercuri şi pînă la meci. Chiar dacă n-a făcut o partidă excepţiona lă, era o diferenţă ca de la cer la pămînt între Sătmăreanu din faţa extremelor de la Metalul şi Flac ăra roşie şi fundaşul opus lui Capk ovic. **Nota 8.**

LUPESCU. U n exemplu de serio-

Eftimie IONESCU

IOAN CHIRILĂ

PRIM PLAN

NUNWEILLER VI

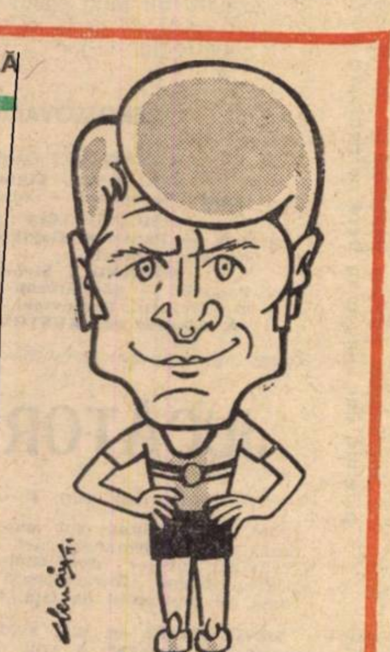

Angelo Niculescu a fost întrebat o dată în legătură cu o posibilă prezenţă (sau absenţă) a lui Radu Nunweiller în echipa naţională. Şi antrenorul „tricolorilor" a răspuns fără să stea pe gînduri : „Eu, cînd alcătuiesc echipa naţională, iau o coală albă şi scriu în mijlocul ei Nunweiller VI. După aceea completez celelalte nume". *Auzind acest răspuns aproape fără replică, reporterul a încercat, totuşi o înscriere în excepţie :* „Dar dacă Nunweiller VI este într-o condiţie fizică foarte proastă ?" *La care Angelo a mai dat un răspuns în stilul său personal :* „Cu atît mai bine. Asta înseamnă că Nunweiller VI are toate şansele să facă o partidă mare".

Bineînţeles că e greu să faci un prim plan *Nunweiller VI, la cîteva zile după ce numele lui Dobrin a fost scandat pe toate străzile Bucureştiului, îmbogăţind pînă şi folclorul fotbalistic cu un catren coral născut spontan şi auzit pe Bd. Muncii, imediat după jocul cu Cehoslovacia :* „Ce ne facem oameni buni / Cu acest Dobrin / Care-ascunde mingea / De n-o mai găsim ?".

Această dificultate e, însă. doar aparentă.

În echipa noastră naţională. Radu Nunweiller e un element de echilibru. Mulţi îl contestă. Dar asta nu l-a împiedicat pe Helenio Hererra să-l plaseze în "echipa nr. 2 a „Mundialului". Mulţi îi reproşează pasele laterale, de tatonare. Dar asta nu mă împiedică să-mi aduc aminte că celebrul gol — Neagu, de la Guadalajara, la fel ca şi nu mai puţin celebrul penalty asupra lui Neagu, în acelaşi meci, au fost opera a două pase perpendiculare pe care Radu Nunweiller le-a desenat cu măiestria unui Corso, tot aşa cum a făcut-o şi duminica trecută, la primul gol, cînd l-a lansat pe Dobrin.

În meciul cu Cehoslovacia, Nunweiller VI a avut una din zilele sale mari. El a făcut, de fapt, ordine în echipa noastră. El a prestat, dacă vreţi, o „muncă de îndrumare şi control", cu verva şi chiar frenezia de care e capabil în perioadele sale de o euforie dinamică.

Cu puţine zile înaintea jocului cu Cehoslovacia. aproape întreaga presă sportivă românească a văzut în Nunweiller VI un inapt pentru derbiul grupei. Dar Radu a răspuns tuturor cronicarilor, fiind unul dintre cei mai buni jucători de pe teren.

După meci, în vestiar, semnatarul acestor rînduri, care nu a fost mai puţin sceptic, s-a simţit obligat să strîngă mîna lui Radu, întrebîndu-l oarecum jenat : „Cum îţi explici jocul foarte bun de astăzi, Radule?" *Şi Radu a răspuns sfios, ca întotdeauna:* „Am jucat bine de frică. M-ar fi linşat mulţimea. Şi ar fi avut dreptul să o facă".

UN PUNCT DE VEDERE NEUTRU

Ce este o partidă de fotbal, decît o secvenţă cinematografică de imagini care se succed una după alta?! Dintre acestea, unele rămîn fixate în mintea spectatorilor, altele se şterg repede. Ei bine, din meciul România — Cehoslovacia mi-au rămas în minte cîteva episoade bine conturate care — după părerea mea — au avut o greutate determinantă în meciul de duminică.

Primul, în minutul 23. Penaltiul tras de Lucescu şi apărat de portarul Viktor. Pentru a-ţi da seama de tensiunea meciului, era de ajuns să te uiţi la Radu Nunweiller în acele momente. Întorsese spatele porţii cehoslovace, acoperindu-şi ochii cu mîinile. Parcă ar fi presimţit ratarea şutului de către colegul său de echipă şi de naţională !

Apoi, minutul 50. Văd meciuri de fotbal de peste 40 de ani. Rar mi-a fost dat să asist la o naivitate ca cea comisă de Răducanu. Avea într-adevăr motiv să se arunce la pămînt, plîngînd. Egalarea obţinută de adversari îndepărta — numai din vina lui — speranţele de calificare ale României în „sferturi". speranţe pe care golul lui Dembrovschi le îndreptăţea mai mult ca oricînd.

Şi apoi golul victoriei. Daţi-mi voie să spun că a dezlănţuit cel mai puternic entuziasm şi printre spectatorii neutri, ca mine. A fost unul din acele goluri care pledează pentru dragostea lumii faţă de cel mai frumos sport din lume.

Iată imaginile pe care meciul România — Cehoslovacia mi le-a lăsat cel mai pregnant. Sînt secvenţe care au dat de fapt contur victoriei româneşti şi care au dat, în acelaşi timp, o lovitură dură speranţelor cehoslovacilor care, pînă la 24 noiembrie vor trebui doar să viseze că, împotriva Ţării Galilor, România... va uita că joacă pentru calificare ! Or, cum e aproape cert că împotriva galezilor atleţii lui Angelo Niculescu vor juca cu aceeaşi voinţă şi concentrare pe care le-au arătat împotriva Cehoslovaciei, putem, ca şi practic, considera pe tricolorii români în „sferturile" Campionatului Europei.

România — Cehoslovacia: poate, pe plan tehnic, se pot aduce unele critici, dar ca dinamism, ca voinţă de autodepăşire, ca risipă de energie, ca spectacol, nimic mai mult de dorit.

Cît despre jucători, nu pot încheia aceste scurte note fără a aminti marele meci făcut de Deleanu şi Dobrin, două talente cu caracteristici diferite. Atlet-luptător primul, artist cel de-al doilea. Doi jucători, într-adevăr de pus în vitrină. În acea vitrină în care credeam că am să-i văd pe Kuna şi Dobias dar în care, pînă la urmă, l-am admirat pe acest mare Pollak. Prea puţin pentru Cehoslovacia ! Prea puţin pentru a bate această echipă română de duminică, de pe stadionul „23 August"...

CESARE TRENTINI

Bucureşti, noiembrie

Pase executate	Direcţia de execuţie			Total pase		
	Înapoi	Lateral	Înainte	R I	R II	Meci
Precis	32+24=56	50+40=90	32+45=77	114	109	223
Greşit	1+ 4= 5	1+ 3= 4	16+16=32	18	23	41
TOTAL	33+28=61	51+43=94	48+61=109	132	132	264

TABELUL 1

Combinaţii tactice	Structura combinaţiei						Total combinaţii		
	cu o pasă	cu 2	cu 3	cu 4	cu 5	cu peste 5 pase	R I	R II	Meci
Reuşite	1+ 2= 3	8+ 3=11	3+ 3= 6	0+ 3= 3	0+ 2= 2	1+ 0= 1	13	13	26
Nereuşite	4+ 8=12	15+11=26	8+ 3=11	7+ 1= 8	1+ 0= 1	0+ 2= 2	36	25	61
TOTAL	5+10=15	23+14=37	11+ 6=17	7+ 4=11	1+ 2= 3	1+ 2= 3	49	38	87

TABELUL 2

ŞI CIFRELE CONFIRMĂ EVOLUŢIA BUNĂ A „TRICOLORILOR"

În mod obişnuit statistica — element de analiză a unui joc — evidenţiază cu ajutorul cifrelor aspecte diferite ale randamentului tehnico-tactic al jucătorilor sau echipei în ansamblu, la un anumit nivel al realizărilor. De astă dată însă, ţinînd seamă de caracterul decisiv al partidei cu puternica reprezentativă a Cehoslovaciei, în contextul luptei pentru calificarea în turneul final al campionatului european, ne-am propus ceva mai mult. Şi anume, să urmărim pe filiera cea mai firească şi mai complexă de exprimare a jocului — cu ajutorul unor înregistrări efectuate de un colectiv al redacţiei — comportarea echipei noastre naţionale, privită de acum şi prin prisma viitoarelor obligaţii competiţionale oficiale şi în primul rînd a meciului cu Ţara Galilor. Să încercăm deci a concretiza constatările şi concluziile noastre tehnice pe marginea a patru întrebări.

● Mai întîi să vedem **CUM AM PASAT ?**

Datele înscrise în tabelul nr. 1 indică o frecvenţă apreciabilă a paselor (264) şi o repartiţie, pe reprize, perfect egală (cîte 132) care dincolo de caracterul ei, poate întîmplător în ceea ce priveşte simetria de ordin cifric, indică **un incontestabil echilibru şi o bună organizare tactică.**

Remarcabilă ni se pare şi calitatea execuţiilor, reflectată în procentul excelent de aproximativ **85% al reuşitelor,** acesta cu atît mai valoros, în condiţiile mizei mari a întîlnirii şi a dificultăţilor create de starea terenului de joc.

În privinţa orientării paselor faţă de direcţia de atac, lucrurile se prezintă astfel : 23% transmiteri înapoi ; 36% lateral şi numai 41% înainte. Aparent, o dinamică generală scăzută a jocului, căreia i se adaugă şi procentul mare al greşelilor în execuţie, la pasele realizate „în adîncime". În realitate, jucătorii au acţionat totuşi bine, în funcţie de situaţie, de replica adversarului şi evoluţia scorului. Se poate afirma deci, în concluzie, că pasa în jocul reprezentativei noastre şi-a îndeplinit bine rolul de liant şi în acelaşi timp de regulator tactic în modul său de acţiune.

● CUM AM COMBINAT ?

numai din momentul iniţierii atacului propriu-zis, adică cu pasă către înainte, arată o cifră (87) pe care o considerăm ca mulţumitoare şi evident, ceva mai bună în prima repriză. Atrage de asemenea, atenţia şi numărul mai mare al combinaţiilor cu două şi trei pase, ceea ce exprimă o tendinţă lăudabilă către jocul simplu. În schimb reuşita în ansamblu a jocului colectiv, reprezentată de un procent de numai 30%, ni se pare sub nivelul cerinţelor.

● CUM AM ATACAT ?

Aşa după cum rezultă din tabelul nr. 3 al acţiunilor ofensive organizate în jumătatea de teren adversă, am atacat incontestabil mai hotărît decît am făcut-o în alte împrejurări, în ciuda unor mari absenţe cu potenţe ofensive recunoscute din echipă (Dumitru, Dumitrache) ; mai mult cu ceva decît adversarii noştri şi mai pronunţat în partea a doua a întîlnirii (aprecieri favorabile pentru **capacitatea de efort şi pregătirea moral-colectivă a jucătorilor) ; mai puţin îmbucurător însă procentul acţiunilor pierdute de atacanţii proprii (22%) şi mai ales cel al finalizărilor (18%). Atenţie aşadar, pentru viitoarea întîlnire, la fel de dificilă, cu Ţara Galilor !**

● CUM NE-AM APĂRAT ?

In general bine : **43% din acţiunile adversarului au fost respinse constructiv ; 50%, destructiv şi un procent redus de 7%, din situaţiile de apărare (tabelul nr. 4) rezolvate prin antijoc (fault, degajări intenţionate în afara terenului de joc etc.).**

În concluzie, **echipa noastră reprezentativă a făcut, în ansamblu, UN JOC BUN confirmat de „graiul" înregistrărilor statistice şi răsplătit de un rezultat valoros,** care ne deschide **calea spre** turneul final al Campionatului Europei.

Mihai IONESCU

Acţiuni ofensive

Reprize	Pierdute	Respinse de adv.	Finalizate			
			Cu şut afară	Pe poartă	Gol	Total
1-a	6	15	3	2	1	27
2-a	9	25	4	1	1	40
Total	15	40	7	3	2	67

TABELUL 3

Acţiuni defensive

Reprize	Respinse construc.	Respinse distructiv	Respinse prin antijoc	Total
1-a	15	17	2	34
2-a	13	15	2	30
Total	28	32	4	64